

KIÁLTÓ SZÓ

7. évfolyam, 1. szám

A kiskundorozsmai Keresztelő Szent János Plébánia hetilapja

2019. január 6.

Evangelium

...”benne élet volt”...
(Jn 1,4)

Emlékeiből elevenít fel régi ünnepeket, karácsonyokat egy fiatalasszony. A karácsonyfa alatt a családtagok nevére címzett csomagokat nagy lelkesedéssel bontogatták a türelmetlen gyermekek. Megkerestem a nevem, körbenéztem a dobozt. Milyen nagy, milyen nehéz. Óvatosan megbontottam egyik szélét, valami segítséget kerestem a feliratok között, hátha könnyíték a fantáziámnak a találgatásban. Minél többet megtudtam a dobozról, innenonnan beleszakítva a díszes csomagolásba, annál inkább türelmetlenebb lettem. Mi van a papírban? Mi van a dobozban?

Igen a szó nem elég. Az írás nem elég. Meg kell fogni, látni kell. Az ószövetség nem elég. A próféták szava nem elég. Az ígéretek nem elegek. Meg kell testesülni az Istennek, hogy megfoghassuk és láthassuk.

Amikor megérintjük a betlehemi gyermeket, a mindnyájunkban jelen levő törékeny életével találkozunk. A gyermekben élet volt és belőle, általa van nekünk is életünk, és ahogyan 33 éves működéséből kiderült, örök életünk is.

Két típusa van a „benne élet volt” fordításának és értelmezésének. Minden a világon, ami teremtve lett, a megszületése után elkezdett élni és hinni Jézusban. Ez az egyik. A másik: csak ami Jézusban lett megteremtve, az él. Azonkívül semmi. Ha mi Jézusban lettünk megteremtve, akkor nekünk nem kell keresztényeknek lenni, mert már azok is vagyunk. Ezért a hitünk és vallásunk nem választás, hanem felismerés. Felismerése annak, ami vagyunk.

„Te nem választottad a családot. Ők Isten ajándékai neked, ahogyan te is az vagy számukra.”
Desmond Tutu (johannesburg-i

anglikán püspök)

Az, aki nem keresztény, az nem az Isten vagy a vallás ellen vét, hanem saját maga ellen. Nem akarja megismerni, hogy ki is ő valójában. Ha mi már születésünk előtt is keresztények vagyunk az Isten terve szerint, akkor mi szükség van szentségekre? Azért, hogy ezek folyamatosan emlékeztessenek az Istennel való kapcsolatunkra és a tőle való születésünkre. A mennyei Atya nem attól Atya, hogy idős, öreg, hanem, hogy tőle, az örök atyától születik mindenki és minden. A Fiú és Szentlélek is az Atyától származik.

Tolsztoj, „Családi boldogság” kisregényében leírja az ebédnél elnöklő anyuskát. Azt is, hogy „*anya és fia között némelykor vita támadt, csúfolták egymást; szerettem ezeket a vitákat meg a csúfolódást, mert ebben mindennél erősebben fejeződött ki a gyengéd, mélységes szeretet, amely őket összekapcsolta.*”

Ilyen ez a család. Ilyen ez a sok vitatkozás. Ami nem a megbánás, harag vagy gyűlölet jele, hanem a mély ismereté, az ósbizalomé. Benne élek. Édesanyám felügyelet-szerűen gondoskodó figyelmében élek. Így bármikor bármit mondhatok, mert ebből a szeretethálóból nem eshetek ki.

G.F.

Lányok megvesszőzése

A helyi hagyomány szerint az „aproszentek”- (ünnepük: december 28.) sírja az alatt a bazilika alatt van, amelyet Nagy Konstantin építtetett Jézus születésének barlangja fölé.

1347-ben Poggibonsiból egy Miklós nevű barát járt a Szentföldön, és följegyezte, hogy a Születés barlangjától kelet felé „van egy másik barlang, amely szűk, kereszt formájú barlangban foly-

tatódik. Ott vannak eltemetve az aprószentek. A sírokat egész szorosán egymás mellé vágták a sziklába, mint a lovak abrakos jászolát”. A sírbarlangot a 15. század folyamán befalazták, és nem is tudtak róla sokáig. 1962-ben vették észre az elfalazott bejáratot, és amikor kibontották, fölfedezték a kereszt alaprajzú sírbarlangot. A kereszt három szárának végében, körülbelül egy méter magasságban ívelt nyílás alatt mélyedéseket vettek észre, ezek azok az abrakosjászol-szerű gyermeksírok.

Az egyház vértanúként tiszteli az „aproszenteket”, akik szóval még nem tudtak vallomást tenni Krisztusról, a vérük hullásával azonban tanúsították, hogy Ő az, akiről a próféták jövendöltek, a Király, aki vasvesszővel fogja kormányozni a népeket.

A bibliai történet ma is megfigyelhető az aprószentek napi szokások mögött. Ahol fiúgyermeket megkorbácsoltak, ott ezt a betlehemi kisdedek szenvedéseire vetítették vissza, a lányok megvesszőzésének ceremóniáját pedig úgy magyarázták, hogy Betlehemben a fiúgyermek pusztultak el, most a lányoknak kell értük szenvedniük. A korbácsolás azonban pogány termékenységvarázsló rítusokra vezethető vissza. Ezeket az egyház úgy erősítette meg, hogy a korbácsolásra használt vesszőt felvette szentelményei közé. Magyarországon 16. századi egyházi források említik a „vesszők megszentelését”, világi források pedig már a 15. századból tudósítanak a korbácsolás népi formáiról. A megáldott vessző vagy a belőle font korbács elhárította a betegséget az emberektől.

G.F.

Hirdetések

- Jövő vasárnap fatimai imaórát tartunk, ami délután 3 órakor kezdődik a közösségi házban

P.Gy.

Szent jelek, jelképek

Szentmise - 4. rész

Az Ige liturgiája

Az Ige liturgiájára a szentmise bevezető része készít fel minket. A mise elején köszöntéssel üdvözlöl minket a pap, majd a bánatimával megtisztítjuk a szívünket, hogy méltó módon vehessünk részt a szentmisén. Az „Uram irgalmazz!”, „Krisztus kegyelmezz!” felkiáltásokkal azt fejezzük ki, hogy rászorulunk az Atya irgalmára. A „Dicsőség a magasságban Istennek!” kezdetű imádsággal az angyalokhoz társulva dicsőítjük a szentháromság egy Istent. A „Könyörögjünk!” felszólítást követően mindenki a saját kéréseit ajánlhatja fel Istennek, majd a pap az egész közösség nevében kéri Isten áldását és segítségét. Az olvasmányt általában az Ószövetségből, az Apostolok Cselekedeteiből, vagy a Jelenések Könyvéből vesszük. Szentlecke-ként valamelyik apostoli levélből olvasunk fel. Az olvasmány és a szentlecke között zsoltárt imádkozunk, vagy éneklünk. Az evangélium előtt ünnepélyes, ujjongó ének, az Alleluja hangzik fel, ezzel köszöntjük az evangéliumban megjelenő Jézus Krisztust. Az olvasmányt és a szentleckét a hívek közül olvassa fel valaki, az evangéliumot azonban csak a pap, vagy diakónus olvashatja. Az evangéliumot Jézus Krisztus iránti tiszteletből állva hallgatjuk meg. A szentbeszédet a pap mondja el nekünk, hétköznapi életünkre alkalmazza Isten ígését, utat mutat, hogyan váltsuk tettekre azt, amit a Szentírásból hallottunk.

Isten üzenetére hittel válaszolunk: közösen elimádkozzuk a Hiszekegyet. Az Ige liturgiája a hívek könyörgésével fejeződik be. Ekkor imádkozunk az Egyházért, az emberiség jólétéért, a bajban lévőkért. Itt imádkozunk a hívek

egyéni szándékaiért és a halottakért is.

K.L.-né és N.-né

Jó, ha tudjuk...

Vízkereszt, epifánia, Háromkirályok ünnepe

Urunk megjelenésének ünnepe január 6-án a karácsonyi ünnepkör záró- és a farsang kezdőnapja. A magyar vízkereszt név az e napon végzett vízszentelésből ered. A keresztények körében 312–325 között kezdett terjedni mint Krisztus születésének, keresztségének, a kánai menyegzőnek és a Háromkirályok (napkeleti bölcsek) látogatásának ünnepe. Később az ünnep elsődleges témája Urunk keresztsége (erre emlékeztet a vízszentelés). Vízkereszttel kezdődik a házszentelés időszaka. A házszentelés, házaldás (lat. benedictio domorum): lakóház, lakás megáldása. Ilyenkor a pap szenteltvízzel meghinti a lakásokat, házakat. Az ajtó szemöldökfájára (szentelt) krétával fölírja az évszámot és a népi értelmezés szerint a Háromkirályok nevének (Gáspár, Menyhért, Boldizsár) kezdőbetűit: 20 + G + M + B + 19. Más értelmezés szerint a 3 betű a lat. áldásformula kezdőbetűi: Christus Mansionem Benedicat ('Krisztus áldja meg e házat'). Végeznek ugyanilyen módon házszentelést a lakás fölújítása vagy a ház felépülése után is.

(Forrás: Magyar Katolikus Lexikon)

K.L.-né és N.-né

Anyakönyvi hírek

Temetés:

† Kolompár Mátyást életének 56. évében december 27-én a kiskundorozsmai temetőben;

† Jung Ferencet életének 75. évében december 27-én a Szeged Belvárosi Református temetőben utolsó útjára kísértük.

P.Gy.

Te kit választanál?

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: **Fülöp** volt. Így ír erről János evangéliuma: Ha engem ismertek ismeritek az Atyát is. Erre Fülöp kérte, - Mutasd meg nekünk az Atyát! Jézus Így felelt: - Nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya bennem?

Új kérdésünk: **Ki az újságírók és az Írók védőszentje?**

1. **Szt. Ferenc?**
2. **Szalézi Szt. Ferenc?**
3. **Pallotti Szt. Vince?**
4. **Emilliáni Szt. Jeromos?**

A helyes válaszokat névvel és címmel ellátva, péntek estig dobják be a plébánia postaládájába. A helyes megfejtők között egy könyvet sorsolunk ki. A nyertes nevét a január 20-i számban közöljük. A Salamonnal kapcsolatos játék nyertese: **Kereszti Gábor-né** volt.

M.L.

Létige

6. v.: Iz 60,1-6; Zsolt 71; Ef 3,2-3a.5-6; Mt 2,1-12
7. h.: 1Jn 3,22-4,6; Zsolt 2; Mt 4,12-17.23-25
8. k.: 1Jn 4,7-10; Zsolt 71; Mk 6,34-44
9. sz.: 1Jn 4,11-18; Zsolt 71; Mk 6,45-52
10. cs.: 1Jn 4,19-5,4; Zsolt 71; Lk 4,14-22a
11. p.: 1Jn 5,5-13; Zsolt 147; Lk 5,12-16
12. sz.: 1Jn 5,14-21; Zsolt 149; Jn 3,22-30
13. v.: Iz 42,1-4.6-7 v. Iz 40,1-5.9-11; Zsolt 28; ApCsel 10,34-38 v. Tit 2,11-14;3,4-7; Lk 3,15-16.21-22

A plébánia elérhetőségei:

6791 Szeged-Kiskundorozsma,
Szent János tér 6.
tel.: (62) 461-228 és (20) 82-32-159
email: dorozsmaiplebania@gmail.com
web: <http://dorozsmaiplebania.hu>

Iroda nyitvatartása:

Hétfő - Kedd: 8:00-12:00 és
12:30-15:00
Szerda, Csütörtök, Péntek:
8:00-12:00

Számlaszámok:

OTP- Plébánia: 11735036-20051895
Sztriha Kálmán Alapítvány: 11735005-
20545747